

De flessenautomaat

Ik stop de tweede petfles in de flessenautomaat. Deze petfles verdwijnt niet over de lopende band naar binnen zoals de vorige, maar wordt terug gespuwd. Nogmaals doe ik tevergeefs een poging. De flessenautomaat begint luid te loeien en veroorzaakt een aanslag op mijn gevoelige oren. Ik zou bijna mijn vingers in mijn oren willen stoppen, maar de gedachten dat het vreemde blikken zou opleveren, weerhoudt me ervan.

Het schermje naast de flessenautomaat waar je normaal op kunt zien voor hoeveel geld je aan petflessen heb ingeleverd, knippert rood op en neer. Er verschijnt een tekst in beeld maar door de knipperende achtergrond moet ik me uiterst inspannen om het tot me te kunnen nemen. Uiteindelijk weet ik wat er staat... en dat is nu net iets wat ik niet durf.

Schichtig kijk ik om me heen of er iemand op me let en zie een vrouw met een winkelwagen vol petflessen achter me staan. Een zweetstraaltje loopt over mijn rug. O, help! Wat moet ik nu doen? Als een levend standbeeld blijf ik voor de flessenautomaat staan, terwijl ik in mijn hoofd op zoek ga naar een oplossing. Zou ik gewoon weglopen zonder verder actie te ondernemen? Al ben ik dan wel de 25 cent van de eerste ingeleverde petfles kwijt. Is dat dan niet zonde?

De vrouw achter me schraapt haar keel en zoekt oogcontact met de kassière van de dichtstbijzijnde kassa. 'Kan er iemand naar de flessenautomaat komen kijken?' De kassière geeft er gelijk gehoor aan en roept iemand op via de intercom.

Met het schaamrood op mijn kaken kijk ik naar de vrouw achter me omdat het mezelf niet is gelukt om er een medewerker bij te roepen. De tekst op het rood knipperende scherm geeft dit immers al meer dan vijf minuten aan en ik blijf hier doodleuk staan alsof er vanzelf wel een medewerker naar mij toe zal komen.

'Is de automaat vastgelopen?'

Met mijn ogen volg ik de medewerkster die het luik naast de flessenautomaat opent. 'Ja,' zeg ik nauwelijks hoorbaar. 'Dan ga ik even kijken.'

De medewerkster voert een aantal handelingen uit bij de lopende band in de ruimte achter het rolluik, 'Zo, als het goed is doet hij het weer.'

Het schermje naast de flessenautomaat is gestopt met knipperen en geeft het gebruikelijke scherm weer.

'Ik uh... had al een fles ingebracht,' stamel ik.

'O, dan geef ik je even een fles,' de medewerkster haalt een petfles uit de ruimte achter het rolluik te voorschijn.

'Alsjeblieft.'

Ik neem de petfles met een trillende hand aan, bedank de medewerkster en doe een nieuwe poging.

De opluchting is dan ook groot wanneer alle petflessen zijn ingeleverd en ik het bonnetje met mijn tegoed uit de flessenautomaat trek. Vervolgens loop ik uit gêne met een grote boog om de vrouw met de winkelwagen vol petflessen heen. Als me dit ooit nog overkomt, ga ik niet meer wachten totdat iemand mij te hulp schiet. Dan lever ik mijn petflessen wel een andere keer in om zo'n benarde situatie zoals deze te voorkomen, daar heb ik dan wel 25 cent voor over.

